

IZ SONČNE ZAMBIJE

Prvi med nami naj bo omenjen novi sobrat—duhovnik Janez Mlakar, ki je septembra pomnožil našo skupino. Na letališču ga je seveda pozdravila njegova sestra Kristina. Janez je takoj postal študent — v Lusaki obiskuje šolo za jezik njandža (4 mesece). Posebno zahvalo je dolžan družini Rehberger v Angliji. Mi vsi zelo cenimo izredno pomoč, ki nam jo že od 1966. leta nudi prijazna družina g. Mihe in gospe Gabrijele.

Pred kratkim se je vrnil z dopusta br. Jože Rovtar. Ob božičnih praznikih sporoča svojim prijateljem:

“Zdaj, po vrnitvi v Zambijo, začnem drugo obdobje misijonskega delovanja. Med odmorom v domovini sem se srečal z mnogimi misijonskimi prijatelji. Prav gotovo pa je še več takšnih, s katerimi se osebno nisem srečal ali pa sem jih le mimogrede pozdravil. Vsem bi se rad s tem pismom zahvalil za molitve in trpljenje, ki ga darujete za misijone in tudi v pomoč našemu delu v Zambiji. Zahvaljujem se še prav posebej tistim, ki ste mi pomagali, da sem imel tako prijetne počitnice.

Zelo me je razveselilo dejstvo, da je v domovini toliko zanimanja za misijone. Nekateri to imenujejo kar misijonska pomlad. Čeprav je naš narod majhen, ni prezrl velike potrebe današnjega časa: Afrika je zrela za žetev. Z drugimi besedami: Mlada Afrika potrebuje pomoči. Pomanjkanje duhovnikov je veliko in kontinent še dolgo ne bo imel dovolj domače duhovščine. Slovenski duhovniki, to morem reči, se prav lahko prilagodijo domačinom v Afriki.

Naša največja skrb in naloga je vzgojiti čimprej dovolj domače duhovščine. Za to pa je potrebno, da imamo dosti dobrih dušnih pastirjev, v semeniščih pa izkušenih vzgojiteljev. Mislim, da je nepoučenost glavni vzrok za pomanjkanje domačih poklicev.

OB PRAZNIKU
KRISTUSOVEGA ROJSTVA

pozdravljajo vse svoje prijatelje—misijonarji
iz Zambije.

Kristina Mlakar pred cerkvijo, ki jo je zgradil p. Rudež. Cerkev je posvečena Dobremu Pastirju, zato je pater nad vhodom v cerkev postavil napis: Jaz sem Dobri Pastir.

Z veseljem pozdravljamo ustanovitev misijonske pisarne na teološki fakulteti. Po njej bomo bolj povezani z domovino, misijonski prijatelji pa bodo lahko v njej dobili bolj podrobna obvestila o misijonarjih. Tisti, ki čutijo misijonski poklic, bodo tam dobili potrebne informacije.

Vsem želim blagoslovljene božične praznike!
Vaš br. Jože."

Bogoslovec Jože Grošelj čestita za praznike iz misijona o. Tomažina. Uči se jezik njandža in se uvaja v metode apostolskega dela.

S posebno ljubeznijo se prijateljev spominja sr. Zora, ki se je po prestani operaciji in okrevanju v domovini vrnila k svojim knjigam; študira namreč na Lusaški univerzi sociologijo in afriško zgodovino. Francoščino je že prej končala na univerzi v Južni Afriki. Vsi smo veseli, da se je vrnila zdravstveno okrepjena.

Barica Rous še posebej pozdravlja vse tiste, ki se zanimajo za njeno delo med gobavci. Zivljenje v gobavskem naselju zahteva veliko mero odpovedi in velikodušnosti.

Kristina Mlakar je 4. dec. končala šolsko leto. Novo šolsko leto začnemo okrog 20. jan. Po tukajšnji navadi imamo tri semestre — učitelji in učenci so namreč zaradi podnebja prej utrujeni in rabijo več počitnic.

O. Tomažin odhaja 18. dec. na svoj prvi dopust. Najprej bo obiskal svoje domače v

Buenos Airesu, nato se oglasi v domovini, v Rimu pa bo opravil še zadnje leto svoje redovniške vzgoje.

O. Rudež urejuje tri cerkve, ki jih je pred kratkim zgradil in ob njih organizira občestvo vernikov.

O. Kokalj pa hodi po gradbišču nove župnijske cerkve v Materu in se sprašuje, kako in kdaj bo dovršeno svetišče, posvečeno Mariji, Kristusovi Materi. Priporoča se dobrotnikom tudi ob teh božičnih praznikih.

Med zambijskimi misijonarji moramo omeniti tudi o. Stanka Rozmana, novomašnika, ki v Torontu končuje zadnje leto teologije, in bogoslovca Janeza Mujdrico, ki študira angleščino v Dublinu. Pričakujemo ga spomladi prihodnje leto.

V Zambiji tesno sodelujemo s hrvaškimi misijonarji. To so: O. Luka Lučić, profesor na zambijski teološki fakulteti, br. B. Fostać, br. I. Dilber, laiška misijonarka Emica Verlič (v bolnici za gobavce). O. Cindori je na študijah v ZDA in ga pričakujemo ob koncu leta. Nova hrvaška misijonarka sr. Monika Okrugić, iz Družbe Oblatinj, je nedavno prispela v Zambijo.

PISMO SESTRE TEREZIJE

Sr. dr. Terezija
Zužek se je oglasila iz Anglije:

Verniki ob cerkvi sv. Kizita pričakujejo nadškofa

“Tu sem že od letošnjega maja. Prispela sem iz Vietnama. Vrata za Indijo, kamor sem bila namenjena, so se mi zaenkrat zaprla. Ker tudi nekatere dežele v Afriki postajajo teže dostopne za tujce, mi je kongregacija dala dovoljenje, da se pozanimam pri vas glede možnosti dela v Zambiji. Delala sem anesteziologijo dvanajst let.

Sestre, zdravnice in izkušene misijonarke, bi se v Zambiji zelo razveselili. Poslali smo ji potrebne formularje. Mnogo sreče!

NOVA MISIJONARKA

se je oglasila iz Kenije—gdč. Rovanšek Zinka, doma iz Toronta (Kanada). Ze 1969. leta se je povezala z zambijskimi misijonarji in tudi njena mama je med našimi najzvestejšimi prijatelji. Pošiljamo ji več izvodov “Iz sončne Zambije”. Gdč. Rovanšek poučuje na administrativni šoli blizu Nairobija. Pridružila se je družbi “Mednarodnih prostovoljcev”, ki sodelujejo z očetmi iz Družbe sv. Duha. Oni so jo poslali v Kenijo.

Takole piše: “Življenje tukaj je popolnoma drugačno kot v Kanadi. Tam gre vse tako zelo hitro, tu pa tako počasi.”

OB DNEVU SVOBODE,

ob obletnici zambijske neodvisnosti, je v lusaški anglikanski katedrali vsako leto slovesno ekumensko bogoslužje, pri katerem sodelujejo najvišji predstavniki Cerkve in države. Tudi letos je predsednik republike Zambije dr. Kaunda bral berilo iz, sv. Pisma,

glavni govor pa je imel eden od katoliških izobražencev.

Tudi v župniji Matero smo imeli ekumensko bogoslužje pred našo cerkvijo, pod drevesi. Sodelovali so z nami še anglikanci, Zedinjena Zambijska Cerkev, baptisti, Afriška metodistična Cerkev in Cerkev Vojske odrešenja. Večji del programa so izvajali laiki.

NI LAHKO

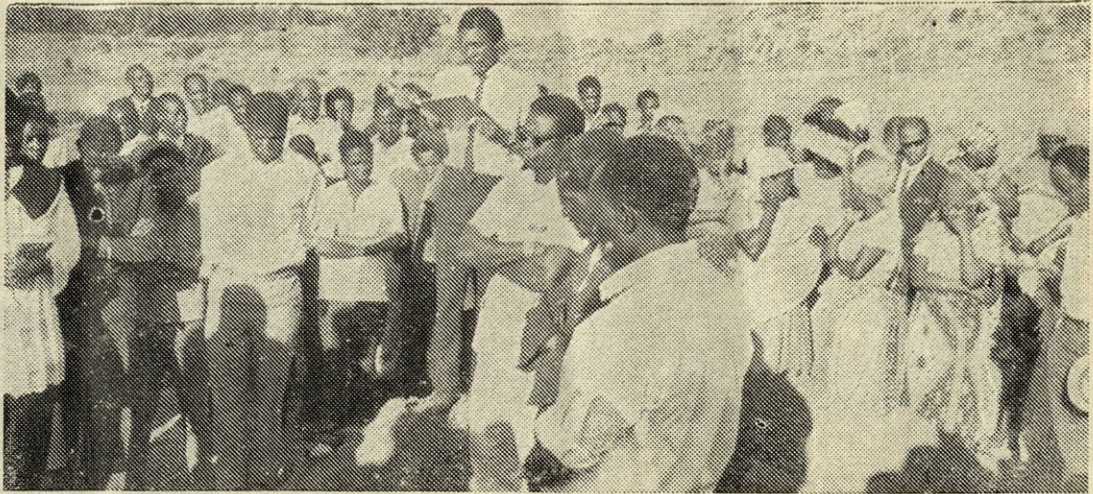
Pred nekaj leti so prišle ameriške klarise v Lusako in začele s prvim samostanom kontemplativk v Zambiji. Navdušene, globoko duhovne redovnice so kmalu spoznale, da misijonsko življenje in prilagajanje ni lahka stvar. Od prvih sedem redovnic sta ostali le še dve, druge so se vrnil v ZDA. Samostanu sta se pridružili dve francoski in ena zambijska klarisa.

O POKOJNEM KUJARJU V MATERU

Vsa župnišča v Zambiji imajo kuharje — Zambijce. Župnijskih gospodinj tu ni. Biti kuhar je poklic za moške. Plača je okrog 65 dolarjev mesečno.

Neko nedeljo zjutraj sem bil poklican v hišo našega kuharja, toda prišel sem prepozno. Zadela ga je kap.

Pokojni g. Moffat se je rodil v začetku tega stoletja, leto rojstva pa seveda ni znano...Kot mlad fant je odšel v Južno Afriko in se zaposlil kot kuhar. Po veri je bil anglikanec. Dvakrat se je poročil in dvakrat ločil. Končno se je v

Laik bere evangelij ob odprtem grobu pokojnega kuharja v Materu

kat. Cerкви poročil z mladim katol. dekletom, potem ko sta najprej nekaj let preživela skupaj. Vsi otroci iz tega zadnjega zakona so krščeni v kat. Cerкви. Ker nikjer nismo mogli dobiti anglikanskega duhovnika (tudi oni imajo težave s poklici), sem ga sam pokopal. Imel je veličasten pogreb. Tudi anglikanski verniki so bili zadovoljni. Eden od naših laikov je bral evangelij ob odprtem grobu.

Pokojnikovi sorodniki so prišli v velikem številu, saj po tradiciji njihovega plemena vsa (!) lastnina pokojnega moža preide v njihove roke. Uboga vdova z otroki!!! Vse so ji odnesli, tudi pohištvo in posteljnino, vzeli dva otroka (fanta), ona pa je ostala z dvema deklicama. Zaman sem ugovarjal: tradicija je močnejša. Hoteli so tudi vdovo odpeljati in ji preskrbeti drugega moža iz moževega sorodstva, toda žena je bila tako močna, da se je uprla. Da se jim izogne se je takoj preselila....

O. Jože

CESTE

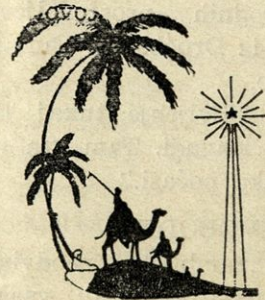
so spet zahtevale svojo žrtev — smrtno se je ponesrečil novinec iz mednarodnega jezuitskega novicijata v Lusaki, po rodu iz Tanzanije. Sopotnik, tudi iz Tanzanije, moral oditi na zdravljenje nazaj v Tanzanijo.

POSLANI ALI POVABLJENI?

P. Mertens, pomočnik vrhovnega predstojnika jezuitskega reda, je odgovoren za misijonsko delo jezuitov v Afriki. Na sestanku šestdesetih provincijalov raznih družb je nedavno izjavil:

“Tuji duhovnik ni več misijonar v tem pomenu, da je poslan od ene Cerkve k drugi Cerкви. Danes je on povabljen. Domaća Cerkev, odgovorna sama zase, ga povabi, naj pride. Razmerje med Cerkvama ni več razmerje med odraslo Cerkvijo in Cerkvijo, ki je v razvojni dobi, ampak med dvema enakima Cerkvama, ki sta sami odgovorni za svoj obstoj.”

Po mnenju p. Mertensa morajo tuji duhovniki opustiti misel, da so “voditelji” in morajo postati služabniki, ki puščajo Afrikanecem vodstvo in važnejše odločitve. Naj bodo delavci, ki sodelujejo, dajejo informacije, ne da bi izsiljevali, naj svetujejo, ne da bi zahtevali določene rešitve problemov.

List izdajajo SLOVENSKI ZAMBIJSKI MIŠIJONARJI Naslov: MATERO CATHOLIC PARISH
P.O. Box 3243
LUSAKA - ZAMBIA - AFRICA